CURRENDA

PISMO URZĘDOWE TARNOWSKIEJ KURJI DIECEZJALNEJ

A. D. 1935 Nrus VIII

FRANCISZEK LISOWSKI

z Bożego zmiłowania i św. Stolicy Apostolskiej łaski

BISKUP TARNOWSKI

Duchowieństwu i wszystkim Wiernym Swej Diecezji pozdrowienie i błogosławieństwo w Panu!

„Widziałem rzeszę wielką, której nie mógł nikt przeliczyć, ze wszech narodów... i języków, stojącą przed Stolicą i przed oblicznością Baranka“ *(Obj. św. Jana VII, 9).*

Ukochani moi!

Ta rzesza nieprzeliczona, którą widział w objawieniu św. Jan Apostoł, umiłowany uczeń Chrystusa Pana, to Święci, stojący przed Tronem Bożym, w nieustannem uwielbieniu Boga i w szczęściu niepojętem.

Na czele tej wielkiej rzeszy stoi Matka Boża, Królowa Wszystkich Świętych i Królowa Polski, a za Nią, wśród miljonów Świętych Pańskich, Święci Patronowie Polski, których wykarmiła Ojczyzna nasza, ta wspólna nasza Matka, nazwana przez Stolicę Apostolską „Matką Świętych“.

Wielki to i bardzo czcigodny ***zastęp Świętych.*** Poczynają go Święci Biskupi-Męczennicy: Wojciech, apostoł Polski i Stanisław Szczepanowski, Patron naszej Diecezji. Wraz z nimi hołd oddają Trójcy Przenajświętszej Święci Bracia Męczennicy: Benedykt, Jan, Mateusz, Izaak, Chrystjan i późniejszy od nich Jozafat. Dalej Święci Pustelnicy: Andrzej i Benedykt, oraz Wyznawcy: Jacek Odrowąż, Jan Kanty, Kazimierz Królewicz, Stanisław Kostka, Klemens Dworzak, a z Świętych Niewiast: Jadwiga Śląska.

Obok nich wielbi Boga w niebie drugi ***zastęp Błogosławionych,*** a wśród nich Męczennicy: Sadok z Towarzyszami, Melchjor Grodziecki, Jan Sarkander i Andrzej Bobola; Wyznawcy: Bogumił Poraj, Wincenty Kadłubek, Jakób Strzemię, Czesław Odrowąż, Szymon z Lipnicy, Jan z Dukli i Władysław z Gielniowa; Dziewice: Bronisława, Salomea, Kinga i Jolanta Wdowa.

Obok tych Świętych i Błogosławionych, których Kościół wyniósł na ołtarze i pozwolił o nich odprawiać Mszę Świętą i odmawiać pacierze kapłańskie, Ojczyzna nasza wydała wielki jeszcze **zastęp Sług Bożych**, jak świątobliwa Królowa Jadwiga, M Franciszka Siedliska, O. Stanisław Papczyński i inni, którzy — da Bóg — w przyszłości powiększą zastęp naszych Patronów.

Nie wszyscy jednak Patronowie nasi odbierają cześć w całym świecie. Ci którzy mają tytuł Błogosławionych, doznają czci tylko w swoim kraju lub w swoim zakonie. Do tych należy **Bł. Kinga**, której Drogie Szczątki są skarbem naszej Diecezji, bo spoczywają w Starym Sączu, w Klasztorze przez Nią założonym, pod opieką wiernych Jej córek duchowych, SS. Klarysek.

Naszym wspólnym i świętym obowiązkiem, moi Drodzy Diecezjanie, jest szerzyć cześć Bł. Kingi, by wyprosić za Jej przyczyną nowe cuda i przyspieszyć upragnioną chwilę Jej kanonizacji.

W tej ważnej i drogiej sercu memu sprawie, zwracam się do Was, Czcigodni Bracia Kapłani i Ukochani Wierni, z gorącem wezwaniem i usilną prośbą.

Przodkowie nasi, którzy byli świadkami cnót Bł. Kingi, uważali Ją za Świętą i zaraz po Jej śmierci cześć Jej oddawali. Tę cześć potwierdził Papież Innocenty XI, przyznając Jej w r. 1690 tytuł Błogosławionej, a Papież Innocenty XII w roku 1695 zaliczył Ją w poczet głównych Patronów Polski.

Wnet potem zaczęły się starania o kanonizację naszej Wielkiej Patronki, lecz z niezbadanych wyroków Bożych, a może głównie z powodu naszej długiej niewoli, dotąd nie zostały pomyślnie zakończone. W najnowszym jednak Katalogu spraw kanonizacyjnych, wydanym przez Kongregację Obrzędów w roku 1931, Bł. Kinga zajmuje pierwsze miejsce między polskimi Sługami Bożymi.

Cześć Jej nie ustaje. Wszak obok dawnych pomników tej czci, jak klasztory i kościoły, jak pieśni i legendy z Jej życiem i cudami związane, spotykamy coraz to nowsze dowody, że wierni do Niej z ufnością się uciekają i przez Nią doznają łask, Jej poświęcają kaplice i zakłady naukowe i wychowawcze — i to nietylko w naszej Diecezji, lecz także poza jej granicami; często też widzimy Jej figury i obrazy, tak w miastach, jak i po wioskach, a na uroczystość Bł. Kingi spieszą liczne pielgrzymki do Jej grobu i do Pienin, uświęconych Jej pobytem i wsławionych cudami, gdzie znajduje się kaplica — w skale wykuta — Jej czci poświęcona.

Cześć tę trzeba ożywić i spotęgować. Dziś, gdy wrogowie wiary sprzysięgli się na jej zgubę, a wielu małodusznych z lękiem patrzy w przyszłość, potrzeba nam wzoru i ostoi silnej wiary, niewzruszonej ufności w Bogu, a zarazem ogromnej miłości Boga i bliźniego.

Tym wzorem i ostoją jest Bł. Kinga.

Wielki mój poprzednik, śp. Ks. Arcybiskup Leon Wałęga, w dniu swej intronizacji, obrał ***Bł. Kingę za Patronkę Diecezji*** i prosił Ją o dobrych kapłanów, o tę „sól ziemi", której brak wówczas boleśnie odczuwał.

I nie zawiódł się, gdyż liczba powołań kapłańskich w Diecezji, w ciągu Jego rządów, podwoiła się, a nawet potroiła i wielu z tych kapłanów świeci przykładem świątobliwego życia i ofiarnej gorliwości pasterskiej, za co też zmarły Arcypasterz Bł. Kindze gorąco w ostatnich latach swego życia dziękował.

Ale wróg dusz naszych nie śpi. On wytęża swe siły, by siać kąkol niewiary wśród moich owieczek i bunt przeciw prawowitej władzy, od Boga ustanowionej, a zwłaszcza szerzy zgniliznę moralną, bo wie, że przez złe obyczaje najłatwiej zabierze wiarę i przywiązanie do Kościoła. Dziś przeto szczególnie przeciw temu zepsuciu trzeba nam tej „soli", która chroni od zgnilizny. I o ten dar z wielką ufnością proszę Patronkę naszą Bł. Kingę, wierząc mocno, że ta Lilja czystości, zachowanej nawet w stanie małżeńskim, uleczy nas z choroby dzisiejszych czasów i wniesie umiłowanie czystości w nasze rodziny, które są podstawą zdrowia moralnego społeczeństwa i siły Kościoła i Państwa.

I na doczesną nędzę, na kryzys materjalny znajdzie Patronka nasza środki zaradcze. Wszak Ona tak chętnie spieszyła z pomocą biednym poddanym swoim w czasie życia ziemskiego i z prawdziwą świętością łączyła zaradność życiową.

Chciejmy tylko prosić Ją gorąco o łaski, a nawet o cuda, które potrzebne są do pomyślnego zakończenia starań o Jej kanonizację.

Te łaski i cuda, jeśli P. Bóg je zdziałać raczy, skrzętnie notujmy i zgłaszajmy. Zajmą się tem chętnie wszyscy Bracia Kapłani, jako sprawą wielką i świętą, niezmiernie ważną dla Kościoła i Narodu naszego.

Aby tej Bożej i naszej wspólnej sprawie zapewnić dobrą opiekę, jednolite kierownictwo i przybliżyć jej szczęśliwe zakończenie, powierzam ją gorącemu czcicielowi Bł. Kingi: **Ks. Prałatowi Kasprowi Mazurowi,** do którego Czcigodni Bracia Kapłani i Ukochani Wierni zwracać się będą we wszystkich szczegółach, dotyczących czci i orędownictwa Bł. Patronki naszej.

Na Waszą pracę i wysiłki gorliwości, podejmowane ku czci Bł. Kingi, udzielam Wam, Czcigodni Bracia Kapłani i Ukochani Wierni, z głębi serca mego Arcypasterskiego błogosławieństwa.

W Tarnowie, w uroczystość Bł. Kingi,
dnia 24 lipca 1935 r.

† ***Franciszek,*** *Biskup Tarnowski.*

Nota: PT. Duszpasterze odczytają ten list w najbliższą niedzielę i zachęcą gorąco Wiernych do czci Błogosławionej Kingi.

Św. Kongregacja Obrzędów.

O układaniu wniosków.

(Acta Apost. Sedis, vol. XXVII, str. 58.)

Ponieważ niejeden Biskup zwracał się do niniejszej Św. Kongregacji z wątpliwościami, a świeżo nawet z zażaleniami w sprawie wniosków, które zabiegający o przeprowadzenie procesu beatyfikacyjnego Sług Bożych powszechnie posyłają do Ordynarjuszów, gotowe już, nieraz nawet drukowane, do podpisu, przeto, aby nie wkradło się jakieś nadużycie i aby usunąć wszelką niepewność, wydaje się tejże Kongregacji słusznem przypomnienie zainteresowanym przepisów kanonicznych o tej sprawie, jako też i o układaniu wniosków o rozszerzenie Mszy i Officjów bądźto na cały Kościół, bądź też na poszczególne diecezje.

§ 1. O wnioskach w sprawie wszczęcia procesu beatyfikacyjnego Sług Bożych.

Kanon 2077 Kodeksu prawa kanonicznego orzeka: „Wnioski, w których osoby zajmujące znaczniejsze stanowiska tak kościelne, iak i świeckie, albo osoby moralne, proszą Ojca św. o wprowadzenie w bieg sprawy beatyfikacji jakiegoś Sługi Bożego, przedkłada się ze skutkiem dodatnim, byleby je napisano dobrowolnie i z własnego przekonania".

Osobami zaś zajmującemi znaczniejsze stanowiska są: Ich Eminencje Najprzew. X. X. Kardynałowie, Ich Ekscelencje Najprzew. X. X. Patrjarchowie, Arcybiskupi, Biskupi, Opaci bez diecezji, Naczelni Przełożeni Zakonów i Kongregacyj oraz inni Prałaci tak z kleru świeckiego, jak z zakonnego; Głowy państw albo ministrowie, prezydenci miast albo prowincyj oraz osobistości piastujące podobne urzędy. Osobami natomiast moralnemi są przedewszystkiem: Konferencje Biskupów, Kapituły lub zrzeszenia kapłanów, Zakony albo Kongregacje religijne płci obojga, Bractwa, pobożne Stowarzyszenia i t. p.; również prawodawcze ciała narodowe, rady administracyjne Prowincyj albo Miast, Uniwersytety, zespoły Adwokatów, Lekarzy i t. d. oraz podobne zacne organizacje.

Wnioski ich „przedkłada się ze skutkiem dodatnim, byleby, mówi Kodeks, napisano je dobrowolnie i z własnego przekonania".

Otóż oświadcza się, że przepisom tym nie zupełnie odpowiada wkradający się zwyczaj, że postulatorzy sami wnioski gotowe już i nieraz wydrukowane rozsyłają na cały świat celem gromadzenia podpisów, nie dodając żadnego wyjaśnienia. Niech zatem postulalatorzy jeśli pragną wnioski takie uzyskać, przedłożą życiorys Sługi Bożego umiejętnie przez poważnego autora ułożony albo inne dokumenty sposobne, prosząc uprzejmie Biskupa, albo inne osoby od-

powiednie, aby po zapoznaniu się ze sprawą, jeśli zechcą, wnioski własnemi, o ile możności, spisane słowy i własne wyrażające zapatrywania, przesłali Najwyższemu Pasterzowi albo Św. Kongregacji Obrzędów.

§ 2. O wnioskach celem uzyskania Officjum z Mszą jakiegoś Świętego albo Błogosławionego dla poszczególnej diecezji albo prowincji kościelnej.

W pismach tych, które wysłane być mają do Stolicy Apostolskiej, pamiętać należy na dekret Św. Kongregacji Obrzędów, wydany z aprobatą Leona XIII dnia 13 lipca 1896 r, który stanowi:

1. „Prośby wystosowane do nas odnosić się powinny jedynie do Świętych lub Błogosławionych zapisanych w Rzymskiem Martyrologjum, albo też oddawna już zażywających czci publicznej, zarządzonej albo zatwierdzonej przez Stolicę św. Zawsze jednakże potrzeba szczegółowego polecenia własnego Biskupa; który także, gdy zajdzie potrzeba, dołączy zgodę swojej Kapituły katedralnej".

2. „W sprawie innych Świętych i Błogosławionych, łubo doznających już oddawna publicznej czci z własnem Officjum i Mszą, potrzeba aprobaty i zatwierdzenia ich czci przez Kościół wedle ogólnych reguł, zanim nastąpi zezwolenie na Officjum i Mszę".

§ 3. O wnioskach celem rozszerzenia jakiejś uroczystości na cały Kościół.

Przepisy, wyłuszczone w pierwszym i drugim paragrafie, zachować należy również we wnioskach do Ojca św. o rozszerzenie jakiejś uroczystości na cały Kościół.

Niech zatem Najprzewielebniejsi Ordynarjusze, jeśli wypadki wymienione zajdą, dobrowolnie i z własnego przekonania wystąpią, jeśli zechcą, z wnioskami i, jeśli chodzi o uzyskanie Officjum i Mszy, osiągnąwszy zgodę swej Kapituły, prześlą je do Św Kongregacji Obrzędów.

W Rzymie, z Sekretarjatu Św Kongregacji Obrzędów, dnia 15-go stycznia 1935 r.

(— C. Kard. Laurenti, Prefekt. *(—) A. Carinci,* Sekretarz.

Egzamin teologiczny

z dogmatyki szczeg. i moralnej (część II.) odbędzie się w r. b. dnia 20 sierpnia dla Księży wyświęconych w r. 1932, dnia 21 sierpnia dla rocznika 1933, dnia 22 sierpnia dla rocznika 1934 — w sali Seminarjum duchownego o godz. 9 przedpołudniem.

Diecezjalny Związek mszalny.

Msze św. ze Związku mszalnego w II półroczu 1935 r. t. j do 31 grudnia odprawią PT. Księża:

Staszałek Franciszek, Stawarz Teofil, Stąsiek Stanisław, Stefański Adam, Stochel Henryk, Stosur Jakób, Strzępek Władysław, Suchy Juljusz, Sulisz Andrzej, Sulma Franciszek, Sułek Marjan, Superson Jan, Syper Stanisław, Syzdek Michał, Szafrański Stanisław, Szatko Franciszek, Szczerbiński Jan, Szczygieł Paweł, Szumowski Karol, Szwedo Franciszek, Ślazyk Józef, Śledź Józef, Śliwa Stanisław, Ślusarz Walenty, Śmietana Juljan, Śnieżnicki Wojciech, Świder Władysław, Świeykowski Bronisław, Święs Wojciech, Świętoń Karol, Trojnacki Mieczysław, Trytek Wojciech, Trytek Władysław, Ulatowski Roman, Urbański Józef, Urbaś Wojciech, Wachowicz Ludwik, Walczyński Franciszek, Waleń Józef, Wałek Józef, Wałęcki Jan, Warchałowski Stanisław, Warecki Piotr, Wawrzykowski Adam, Wcisło Jan, Wcisło Walenty, Wcześny Marjan, Węgiel Władysław, Węgrzyn Jan, Węgrzyn Józef. (50)

O odprawieniu Mszy św. zechcą wymienieni PT. Księża zawiadomić Kurję Biskupią.

Zwracamy uwagę tym P. T. Kapłanom, którzy dotąd nie nadesłali zawiadomienia o odprawieniu Mszy św. (cfr. Curr. I, str. 6), aby to zaraz uczynili.

Rekolekcje dla PT. Księży

w Domu rekolekcyjnym X. X. Jezuitów w Dziedzicach w drugiem półroczu 1935 r.

Od 22 do 26 lipca, od 5 do 9 sierpnia, od 26 do 30 sierpnia (dla X. X. Prefektów), od 16 do 20 września, od 7 do 11 października, od 21 do 25 października, od 4 do 8 listopada, od 18 do 22 listopada, od 9 do 13 grudnia.

Początek w dniu przyjazdu o godz. 20-tej wieczorem.

O wczesne zgłoszenie prosi Ks. Superjor.

Duchowieństwo parafjalne niema obowiązku wnoszenia podań o przydzielenie godzin nauki religji!

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Warszawa, dnia 13-go listopada 1934 r. Nr. II-P-9159/34. Do Jego Eminencji Kardynała Ks. Aleksandra Kakowskiego w miejscu. W odpowiedzi na list Waszej Eminencji z dnia 5 września br. zawiadamiam uprzejmie, że wnoszenie podań o nadanie stanowisk

nauczycieli religji katolickiej obowiązuje osoby tak duchowne jak i świeckie, posiadające misję kanoniczną od właściwych Ordynarjuszów, o ile chcą one uzyskać posady nauczycielskie w szkołach publicznych. Natomiast duchowieństwo parafjalne niema obowiązku składania podań o przydzielenie mu godzin nauki religji. Władze szkolne będą mogły na podstawie bezpośrednich zawiadomień duchowieństwa parafjalnego z podaniem informacyj co do dni i godzin, które ono jest gotowe przeznaczyć na naukę religji, skorzystać, zależnie od swej decyzji, z jego gotowości, przydzielając mu odpowiednią ilość godzin nauki religji w publicznych szkołach powszechnych na terenie właściwych parafij.

Minister (—) **W. Jędrzejewicz.**

Warszawa, dnia 30 listopada 1934 r.

(L. S.) Kanclerz Kurji
Kanonik Metropolitalny (—) **Ks. Z. Choromański.**

Wizytacja kanoniczna.

JE. Najprzew. Ks. Biskup Ordynarjusz dokona wizytacji kanonicznej w następującym porządku:

Dekanat Wojnicki: w Porąbce Uszewskiej 15 i 16 sierpnia, przyjazd 14; w Gwoźdźcu 17, w Olszynach 18, w Wojniczu 19 i 20, w Łysej Górze 21, w Maszkienicacach 22, w Bielczy 23, w Dębnie 24 i 25.

Dekanat Ropczycki: w Witkowicach 28, w Ropczycach 29 i 30, w Ostrowie 31, w Ociece 1 września, w Sędziszowie 2 i 3, w Będziemyślu 4, w Górze Ropczyckiej 5 i 6.

Wszyscy PT. Księża w czasie wizytacji odmawiać będą we Mszy św. orację: Ad impetrandam gratiam Spiritus Sancti, o ile na to pozwolą rubryki.

Imperata pro serenitate vel pluvia iuxta aëris diversitatem dicenda est ad finem mensis Septembris loco hucusque imperatarum orationum.

Zmiany w Duchowieństwie.

Instytuowani na probostwo: ks. Leon Mucha na Czchów, ks. Andrzej Gołąb na Baranów (zamiana).

Zamianowani: ks. Stan. Śliwa, proboszcz w Rzędzianowicach, proboszczem w Jasiennej; ks. Feliks Podgórniak, wikarjusz w Moszczenicy, proboszczem w Rzędzianowicach; ks. Józef Bocheński, proboszcz w Jasiennej, administratorem w Pisarzowej; ks. Andrzej Bogacz, administratorem w Tymbarku, ks Adolf Boratyński w Stróżach, ks. Błażej Fąfara w Sromowcach.

Odznaczeni: Rokietą i mantoletem: Ks. Jan Dec, katecheta szkoły powszechnej w Mielcu, ks. Adam Kaznowski, katech. szk. powsz w Dębicy, ks Stanisław Grzyb, proboszcz w Książnicach; Exposit. can. odznaczeni: ks. Karol Pękala dyr. Akcji Katolickiej, ks. Antoni Stańczyk proboszcz w Chorzelowie.

Na katechetów przeznaczeni: ks. Dr Ignacy Dziedziak w Tarnowie, ks. Jan Czerwiński w N. Sączu.

Stopień Doktora teologji otrzymał ks. Józef Młodochowski, doktor filozofji.

Przeniesieni XX. Wikarjusze: ks. Gabrjel Makowicz z Jakóbkowic do Zawady, ks. Michał Nowak z Chomranic do Łososiny Górnej, ks. Józef Rusek z Łososiny do Mikluszowic, ks. Kazimierz Moździoch z Łącka do Czarnego Potoka, ks Mieczysław Pękala ze Szczurowej do Ropy, ks. Ignacy Dzioba z Góry Ropczyckiej do Kamienicy, ks. Jan Kulik z Żabna do Limanowej, ks Wojciech Koszyk z Limanowej do Jastrzębi, ks. Marjan Sułek z Mikluszowic do Żegociny, ks. Józef Panek do Siedlec, ks. Ludwik Smołka ze Siedlec do Zbyszyc, ks Kazimierz Soja z Gręboszowa do Padwi, ks. Tadeusz Robak z Ryglic do Trzęsówki, ks. Jakób Stabrawa z Rzochowa do Ryglic, ks Jan Piechota z Domosławic do Baranowa, ks. Ludwik Siwadło z Wierzchosławic do N. Sącza, ks. Józef Kwieciński z Ujanowic do Rozembarku, ks. Aleksander Budacz z Zassowa do Mielca.

Nowowyświęceni otrzymali wikarjaty: ks. Władysław Bawiński w Jakóbkowicach, ks. Józef Ciastoń w Gromniku, ks Michał Czech w Chomranicach, ks. Franciszek Gawlik w Mielcu, ks. Stanisław Gudz w Królówce, ks. Antoni Hałgas w Łącku, ks. Jan Jarosz w Górze Ropczyckiej, ks. Stefan Jasica w Szczurowej, ks. Karol Kawula w Gręboszowie, ks. Mieczysław Kloczkowski w Brzezinach, ks. Józef Kluska w Ujanowicach, ks. Władysław Kotarba w Mikluszowicach, ks. Zygmunt Król w Kolbuszowej, ks. Stanisław Kwieciński w Rzepienniku Biskupim, ks. Stanisław Maciąg w Sędziszowie, ks. Kazimierz Mucha w Radomyślu Wielkim, ks. Stanisław Pękala w Wierzchosławicach, ks. Kazimierz Podolski w Żabnie, ks. Jan Rachwał w Ociece, ks. Walenty Ślusarz w Podegrodziu, ks. Wojciech Święs w Zassowie, ks. Marjan Wcześny w Rzochowie, ks Franciszek Witek w Brzeźnicy ad Bochnia, ks. Jan Wójcik w Chorzelowie, ks. Wojciech Zygmunt w Moszczenicy, ks. Stanisław Żurek w Nawojowej.

Zmarł

ks. Józef Szewczyk, proboszcz w Tymbarku, ur. 1881, wyśw. 1904. zm. 31 maja 1935 r. — Do Stow. wzaj. modłów zapisany.

R. in p.

W Tarnowie, dnia 25 lipca 1935.

Ks. Roman Sitko — *† FRANCISZEK, Bp.*
kanclerz

Nakładem Kleru Diecezjalnego. Z Drukarni Diecezjalnej w Tarnowie